

implantades en un ambient general d'hostil iberisme.

El celtisme del britànic *Severn* és indubtable: ha estat analitzat fins a les seves arrels indoeuropees pels especialistes: M. Förster (*Der Flussname Themse und seine Sippe*, Munic 1941), Stokes (*Vgl. Wb.*, 289,293) i Krahe (*Unsere Ältesten Flussnamen*, citat infra s.v. *Noves*): era un britònic arcaic SABRINA, evolucionat després en SEBIRN- germà del scr. *samrinā* 'arrosat en conjunció, confluentment' («zusammengesputt»). En el canvi de la -M- en -B- cooperaren aquí la dissim. M-N > b-n (cf. cat. *berenar*), amb la lenició típica del cèltic (cf. encara MRATO- > *baratar*). És possible que també tingui tal origen el NP o teònim *Sabirmino* (datiu) d'inscripcions cèltiques del País de Metz (*CIL* XIII, 4424: Weisgerber, *Rhen. Germ.- Celt.*, pp. 232, 233).²

Quant al nostre Lavern, la seva constant forma antiga *Cebern*, amb una ç (reliquia del temps dels moros), obliga a rebutjar altres etimologies en què s'havia pensat. Es casual la coincidència amb el *Lavernium* de Campània (culpable en part de l'arbitrària teoria osco-umbra d'Hispania, en què es va esgarriar Mz. Pi., *Enc. Ling. Hisp.* I, p. LIX) i els mots umbro-sabèl·lics que hi relacionaria Whatmough, *Dials. Anc. Gaul.*, 58,70). Jo mateix havia pensat a relacionar-hi la variant *alavern* de *aladern* (ALATERNUS), *DECat.* I, 192a12, però la *v* d'aquesta variant de l'arbre s'originà per contaminació del nom de l'arbre *vern*; i ni amb un ni amb l'altre és compatible el nostre *Cebern*. En fi, el cognom *Labèrnia* del nostre Maestrat, no sembla relacionat, ni amb l'oc. *vernha* deriv. de *vern*, ni amb el nom present, sinó enllaçat amb noms africans, potser berebers, i eventualment amb el de la serra valenciana de *Bèrnia*.

¹ D'aquest ve *Saladern* (a. 1305) alternant amb *alavern* (1359), te. Passanant, amb l'aglutinació de IPSE, tal com en el seu veí *Sabella* < S'Abella.—² Amb aquest passa per estar relacionat el nom del riu *Sambre*, que fou primer SÁMARA (dades en Holder i en Krahe); però qui sap si també el nom d'aquest riu francès no té, en última instància, origen connex al del SABRINA britònic.

LAVIT

Poble i cap del municipi de Terrassola i Lavit (Alt Penedès), situat a l'esquerra de la riera de Mediona.¹ *PRON. MOD.* *lavit*, oït allí per J.M. de Casacuberta (c. 1920).

DOC. ANT. 950: *ipsa Vide* (document llegit a l'Arxiu de Solsona per J. Coromines); 956: *Vidde* (Mas, *N.H.Bna* IV, 43); 1060: *Uitis* (Miret, *TemplH.*, 272); 1143: *la Vid* (Miret, *ibid.*, 36); 1174: *Vitis* (*Cart. Po-*

bleit, 161); 1196: *Castro Vitis* (Kehr, *Papsturk.*, 572); 1198: *Castrum Vite* (*Cart. Poblet*, 160); 1359: *Çavit* (*CoDoACA* XII, 35).

HOMÒNIMS: *Lavit*, partida antiga de Santa Coloma de Queralt en doc. de l'any 1049: *ipsa Uid* (Miret, *TemplH.*, 271).

Lavit de Bordell, lloc antic de la Baixa Segarra: *Savit de Bordell* a. 1359 (*CoDoACA* XII, 53).

ETIM. Del ll. *VTIS* 'planta de vinya' segurament aplicat amb valor col·lectiu a plantacions de ceps: cf. el que ja hem dit als arts. de *Civit* i *Bordell*. J.F.C.

¹ Cf. La monografia de Ràfols, *El Castillo de Lavit*. Barcelona, 1928.

Lazovez, V. *Aubens Lec, Leca*, V. *Llec La Lécua*, V. *La Llécua Leda, Coma*, V. *Lledura* (s.v. *Lladorre*) *Ledoncel*, V. (*La*) *Donzell Legant, Bini*, V. vol. I, 178 *Légem*, V. *Lligem*, s.v. *Büem*

LELO, *Lero*, *Liro*, *Lilo* i altres variants d'un adjectiu de creació expressiva amb el sentit de 'beneit, babau', i usual com malnom de persones, format amb la repetició sil·làbica *le-lo*, *le-li* (*DECat.* IV 949b 51ss.).

Lelo: Nom de persona antic: *Terra ...qui fuit de Lelli de ipsum uillar a. 1007* (document de Rallui publicat per M. Duque, *Ovarra*, 8); *Sig. Lelus filii Minenca* a. 1015-19 (*ibid.*, 66).

Barranc de Lèlio, en terme de Lorxa (Gandia) (XXXIII, 59.12).

La Central del Lèl, en terme de Llessui (Pallars Sobirà) (XXXVI, 189.10).

Horta del Léro, en terme d'Agost (Alacantí) (XXXVI, 48.8; 50.5).

Casa de Toni Léro, en el Fondó de les Neus (Valls del Vinalopó) (XXXVI, 83.19; 84.19).

Els Léros, veïnat del terme de la Romana (Valls del Vinalopó) (XXXVI.60.7).

Lereta, NP recollit a Benigànim (Vall d'Albaida) (XXXII, 202.2).

Cal Lilo, en terme d'Osseja (Alta Cerdanya) (XXIII, 26.20).

Barranquet del Tio Lilo, en terme de Santa Pola (Baix Vinalopó) (XXXVI, 126.22).

La Coroneta'l Lio, partida del terme de Portell de Morella (xxviii 64.17).

Mas de *Lilaina*, en te. de Vilafamés (Pna.Cast.) (XXIX, G.17). J.F.C.

LENTAU

Antic llogaret i castell del Rosselló, dependent de Talteüll.